

petencen til at ophæve eller suspendere fredskovs- pligt og til at fravige reglerne om god og flersidig skovdrift. Efter forslaget er der kun »bonusvirkning« for fredninger, der gennemføres efter naturbeskyt- tesloven, men ikke for eksisterende fredninger efter naturfredningsloven. Miljøministeren har dog efter forslagets overgangsregel i § 95, stk. 5, mulighed for at fastsætte bestemmelser om »bonusvirkning« for fredningssager, der er rejst men ikke afsluttet før lo- vens ikrafttræden. Det tilføjes, at skovlovens bestem- melse om, at tilladelse kan gives på vilkår om udlæg- ning og tilplantning af vederlagsareal, kun sjældent har været anvendt i forbindelse med fredningssager. Det bemærkes i øvrigt, at skovlovsmyndigheden skal have tilsendt fredningsforslag i sager, der berører fredskov, jf. lovforslagets § 36, stk. 2.

Nr. 2. Ændringen er udtryk for en justering af lov- teksten.

Nr. 3. Ændringen er af ren teknisk karakter.

Nr. 4. Som en konsekvens af, at Naturfredningsrå- det ikke foreslås lovfæstet, skal Skovrådets sammen- sætning ændres, da Naturfredningsrådet efter skov- lovens § 41, stk. 3, er repræsenteret heri. For at fast- holde balancen mellem repræsentationen fra på den ene side skovbrugserhvervet og på den anden side de natur- og friluftsmæssige interesser i skovene, fore- slås Naturfredningsrådets repræsentation erstattet af en repræsentant for det naturvidenskabelige område, og at dette medlem udpeges af miljøministeren. Det vil være naturligt, at udpegningen sker efter indstil- ling fra det råd, som afløser Naturfredningsrådet, jf. § 66.

Rådets sammensætning er i øvrigt uændret.

Til § 89

Bestemmelsen er en konsekvens af forslaget om at nedlægge fredningsnævne.

Til § 90

Bestemmelserne i nr. 1 og 2 er en konsekvens af for- slaget om, at sandflugtsloven ophæves og sandflugts- kommissionerne nedlægges.

Nr. 3 indeholder alene ændringer, der er af redak- tionel art.

Reglen i nr. 4 er en konsekvens af forslaget om at nedlægge fredningsnævne og henlægge deres op- gaver til amtsrådene, der tillige er myndighed efter kystbeskyttelsesloven. Det forudsættes, at amtsrådet også ved den fremtidige administration af § 17, stk. 2, tager hensyn til de interesser, der kommer til udtryk i lovforslagets § 22.

Til § 91

Den gældende § 19, stk. 4, i hegnsloven har følgen- de ordlyd:

»Stk. 4. Ejeren af en til skov grænsende ejendom kan kræve, at skovejeren i skellinien kapper grene i større højde end i stk. 2 anført, når hegnsynet efter indhentet erklæring fra formanden for fredningsnæv- net og statens tilsynsførende med de private skove el- ler, hvis sidstnævnte skønnes inhabil, fra en af Land- brugsministeriet udpeget forstlig sagkyndig finder, at betydningen af sådan kapning væsentlig overstiger de af kapningen følgende ulemper for skovbrynets landskabelige værdi eller for skoven.«

Ændringsforslaget er begrundet i 2 forhold. Dels nedlægges fredningsnævne med vedtagelse af for- slag til lov om naturbeskyttelse. Dels har den nye skovlov fra 1989, lov nr. 383 af 7. juni 1989, nedlagt institutionen »Statens tilsynsførende med de private skove«. I stedet er tilsynsopgaverne henlagt til stats- skovdistrikterne. Derudover er skovlovens formål udvidet til også at varetage bl.a. landskabelige hen- syn.

Det skønnes derfor, at lederen af et statsskovdi- strikt (skovrideren) kan varetage både de landskabe- lige og de forstlige hensyn i en nabotvist af denne art.

Det bemærkes, at inhabilitet hos skovrideren navnlig kan forekomme, når den pågældende skov tilhører Statsskovbruget.

Til § 92

I stk. 1 fastsættes, at de administrativt fastsatte reg- ler efter de love eller lovbestemmelser, der foreslås ophævet i § 87, stk. 2, forbliver i kraft, indtil de afløses af nye regler efter lovforslaget (eller eventuelt ophæ- ves helt). Bekendtgørelserne om de videnskabelige reservater er udstedt efter tidligere lovgivning. Det er derfor i lighed med den gældende lovs § 69, stk. 5, nødvendigt at opretholde disse bekendtgørelser sær- skilt, jf. stk. 2.

Til § 93

Om reglen i stk. 1 henvises til bemærkningerne om den tilsvarende regel i § 92, stk. 1, vedrørende de eksis- terende bekendtgørelser. Reglen i § 93, stk. 2 svarer til gældende lovs § 69, stk. 2.

Til § 94

Under overgangsreglen i § 94, stk. 1, falder f.eks. ikke blot de ved lovens ikrafttræden verserende sager om søer, vandløb, moser m.v. efter reglerne i gælden- de lovs §§ 43-43c, der således også kan påklages til miljøministeren efter § 45, men også sager vedrøren-